

Διανοητικότης και μακροβιότης.

Μακροβιότης και διανοητική εργασία ἀνέκαθεν ἐθεωροῦντο ὡς ἀντίθετα. Ἡ πειραματικὴ ψυχολογία ἀποδεικνύει ἤδη τὸ ἀντίθετον. Ἐκτὸς τῆς νεωτάτης ἀρχῆς τῶν Γάλλων νευρολόγων ὅτι ὑπερκόπως ἐκ τῆς ὑπερβολικῆς διανοητικῆς ἐργασίας δὲν ὑφίσταται, πειράματα ἐν Ν. Ὑόρκῃ ἐπεβεβαίωσαν ὅτι εἶνε δυνατόν ὁ ἀνθρώπινος ἐγκέφαλος νὰ ἀσχολῇται ἀκαταπαύστως, ἀρκεῖ μόνον νὰ μεταβάλλῃ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τὸ εἶδος τῆς ἀπασχολήσεως. Ἀπ' ἐναντίας, εἰς τοὺς ἀγρομμάτους χωρικοὺς εἶνε πολὺ συχνότερα ἡ μερική παραλυσία τοῦ ἐγκεφάλου, ἐκδηλουμένη δι' ἐλαττώσεως τῆς μυϊκῆς εὐκινησίας.

Γυναῖκες ἱεροκήρυκες.

Εἰς τὴν Ἀγγλίαν αἱ πρόοδοι ἐπέρχονται ραγδαίως. Θ' ὑποκτίσῃ ἡ Ἀλβιών και γυναῖκας ἱεροκήρυκας. Οἱ ἱεράρχαι ἀντέτειναν εἰς τὴν γυναικεῖαν ἀξίωσιν νὰ κηρύττουν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ και ὑπεχώρησαν μόνον ὑπὸ δύο ὁρους: Νὰ μὴ ὁμιλοῦν ἀπὸ τοῦ ἁμβωνος και νὰ ὁμιλοῦν μόνον ἐνώπιον γυναικείου ἀκροατηρίου. Ἀλλ' αἱ γυναῖκες ἱεροκήρυκες ἐπιμένουν διὰ τὴν πλήρη ἐλευθερίαν τοῦ λόγου. Μία μάλιστα ἐρριποκινδύνευσεν νὰ ὁμιλήσῃ ἐν τῷ ναῷ περὶ ἀφοπλισμοῦ τῆς Ἀγγλίας. «Ἐθνος, εἶπε, τὸ ὅποῖον χύνει τὸ ἴδιον αὐτοῦ και ξένον αἷμα, εἶνε ἀνάξιον νὰ καλῇται Χριστιανικόν».

Ὁ χάρτης.

Οὐδέποτε ἄλλοτε ἡ βιομηχανία τοῦ χάρτου εὐρέθη πρὸ τόσων δυσχερειῶν, ὅσον σήμερον. Ἡ κατανάλωσις ἡῶξεν ὡς ἐκ τοῦ πολέμου. Χιλιάδες ἐκδίδονται φυλλάδια, κατάλογοι, προκηρύξεις, βιβλία προπαγανδιστικά. Ὑπολογίζεται ἡ σημερινὴ κατανάλωσις εἰς τρία περὶ τοῦ δισεκατομμυρίου χιλιόγραμμα χάρτου. Ἐκ τούτων τὸ ἐν και ἡμῶν καταναλίσκει ἡ δημοσιογραφία. Ἀλλὰ διὰ τὸ πᾶν τῶν τριῶν δισεκατομμυρίων τοῦ χάρτου πρέπει νὰ κόπτονται κατ' ἔτος ἐκ τῶν δασῶν πλέον τῶν 40 δισεκατομμυρίων κυβικά μέτρα ξυλείας. Ἀλλ' ὅλα τὰ δάση τῆς γῆς δὲν δύναται νὰ παραγάγουν πλέον τῶν 40 αὐτῶν δισεκατομμυρίων κατ' ἔτος. Ὡστε ἡ βιομηχανία τοῦ χάρτου μένει ὀφειλέτης ξυλείας. Διὸ και μελετᾶται ἡ ἀντικατάστασις τοῦ ξύλου εἰς τὴν βιομηχανίαν τοῦ χάρτου δι' ἄλλης ὕλης, λέγεται δὲ ὅτι ἀνεκαλύφθησαν εἰς Κεϋλάνην φυτὰ, ἐξ ὧν κατασκευάζεται ἄριστος χάρτης.

Αἱ Ρωμαϊκαὶ ὁδοί.

Ὁ κ. Κυμόν ἐμελέτησε δύο σταδιόμετρα ἐλθόντα ὀλίγον πρὸ τοῦ πολέμου εἰς φῶς, κατὰ τὰς ἀνατολικῶς τοῦ Χαλεπίου τῆς Συρίας ἐνεργηθείας τότε ἀνασκευαζόμεναι. Τὰ μνημεῖα ἐκεῖνα ἀποδεικνύουν, κατὰ τὸν κ. Κυμόν, ὅτι τῷ 197 μ. Χ. καθ' ἣν ἐποχὴν ὁ Αὐτοκράτωρ Σέπτιμος Σεῦρος ἡτοιμάζετο ν' ἀναλάβῃ τὴν κατὰ τῶν Πάρθων ἐκστρατείαν, κατεσκεύασεν μίαν νέαν ὁδὸν ἀπὸ τοῦ Εὐφράτου εἰς Ἱεράπολιν

μέχρι τοῦ νῦν Χαλεπίου, και τοῦτο διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὰς συγκοινωνίας του μετὰ τῆς Ἀντιοχείας και τῆς θαλάσσης. Ἡ ὁδὸς αὕτη παρέμεινε μία ἀπὸ τὰς σπουδαιότερας τοῦ βορείου τμήματος τῆς Συρίας, μέχρι τῆς ἐποχῆς τῶν Καλιφῶν τῆς Βαγδάτης. Ἐν μάλιστα τῶν ἐν λόγῳ σταδιομέτρων φέρει και ἐπιγραφὴν ἀραβικὴν, ἡ ὁποία φαίνεται ἐγραφέθῃ ἐκεῖ κατὰ διαταγὴν Μουσουλμάνου τινὸς μονάρχου.

Αἱ ἀρχαῖαι παραστάσεις.

Ὁ κόμης Ντουριέ ἐνέκυψεν ἰδιαιτέρως εἰς τὴν μελέτην τοῦ τρόπου, κατὰ τὸν ὁποῖον οἱ Γάλλοι μικρογράφοι τοῦ τέλους τοῦ Μεσαιῶνος και τῆς ἀρχῆς τοῦ δεκάτου ἔκτου αἰῶνος παρίσταναν τοὺς θεοὺς και τὰς θεὰς τοῦ Ὀλύμπου και ἄλλους θεοὺς τῆς ἀρχαιότητος. Ὁ κ. Ντουριέ παρετήρησεν, ὅτι πλείσται παραστάσεις τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς ἐποχῆς εἰσέδυσαν εἰς τὰς εἰκόνας τῶν γαλλικῶν ἱερῶν βιβλίων, διότι ἄλλως τε οἱ Γάλλοι μικρογράφοι δὲν ἐφραντάζοντο ποτέ, ὅτι οἱ ἀρχαῖοι θεοὶ και ἥρωες ἦτο δυνατόν νὰ διαφέρουν, κατὰ τὴν περιβολὴν και τὰ ἥθη, τῶν συγχρόνων των.

Οἱ Γάλλοι καλλιτέχνη προέβαινον συχνά εἰς αὐθαίρετους μεταβολὰς εἰς τὰς ἀρχαίας παραστάσεις. Οὕτω π. χ. Ἰάλλος ποιητὴς διηγούμενος τοὺς ἔρωτας τῆς Ἥρας και τοῦ Λεάνδρου, σπριστῇ τὸν δεύτερον διερχόμενον κολυμβητῇ ὅχι τὸν Ἑλλήσποντον ἀλλὰ τὸν Σηκουάναν, τὴν δὲ Ἥρῃ κατοικοῦσαν εἰς τὸ Ὀνφλέρ τῆς Γαλλίας...

Ὁ ἵππος τοῦ Ἀλεξάνδρου.

Ἐν συνεδριάσει τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας ὁ κ. Σολομόν Ρεῖνάχ ἀνέγνωσε πραγματείαν περὶ τοῦ ἵππου τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου.

Μνημονεύει ἐν αὐτῇ τὸ ἀνέκδοτον τοῦ Αἰλίου τοῦ τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὴν ἔφιππρον εἰκόνα τοῦ Ἀλεξάνδρου, τὴν ὁποίαν ἐξωγράφησεν ὁ Ἀπελλῆς. Ὁ βασιλεὺς ἐθαύμαζεν ὀπαθὴς τὴν εἰκόνα· ἀλλ' ὁ ἵππος του ὀδηγηθεὶς πρὸ αὐτῆς ἤρχισε νὰ λρεμετίζει. Τότε ὁ Ἀπελλῆς, εἶπε· «Μεγαλειότατε, ὁ ἵππος σας ἀπεικονίσθη καλλίτερα ἀπὸ ὑμᾶς». Τοιαύτη ἦτο ἡ ἐξήγησις ἣν ἔδωκεν ὁ Ἐρασμος. Ἀλλ' οἱ νεώτεροι κακῶς ἐνόησαντες τὸ κείμενον, ἔθεσαν εἰς τὸ στόμα τοῦ ζωγράφου τὴν ἐξῆς αἰτοπον φράσιν.

«Μεγαλειότατε, ὁ ἵππος σας εἶνε περισσότερον εἰδήμων ἀπὸ ὑμᾶς εἰς τὴν ζωγραφικὴν». Παρεμπιπτόντως ὁ κ. Ραῖνάχ ἀποδεικνύει, ὅτι ὁ Μπέιλ εἰς τὴν λέξιν «Ἀπελλῆς» τοῦ λεξικοῦ του, καίτοι σφάλλει ὡς πρὸς τὸ ἄνω ἐδάφιον, παρατηρεῖ, προπορευόμενος κατὰ τοῦτο τῶν συγχρόνων σοφῶν, ὅτι αἱ δύο Ἀρτέμιδες αἱ ἀποδιδόμεναι εἰς τὸν Ἀπελλῆν περιορίζονται ἀπλῶς εἰς μίαν και μόνην εἰκόνα. Οἱ κ. κ. Ἀλφρέδος Κρουαζέ και Θεόδωρος Ρεῖνάχ ὠμίλησαν και αὐτοὶ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ζητήματος, παρουσιάσαντες σχετικὰς τιμὰς παρατηρήσεις.